

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἡ ἘΝ Τῷ ΝΑῶ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΤΗΣ ὙΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

*****

ἘΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀΐστασιν. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄ καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω
ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε
ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε πα ρι σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

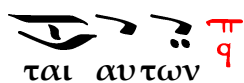
Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκκλι νης την καρ δι ανμουεις λογουςπο νη ρι
ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι
ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυτων

A κου σονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

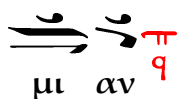

O τι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλμοι

μου επι σοι οι ηλιπιαμη αντα νελης την ψυχην

μου

Φ υλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν το

μοι και απο σκανδαλων των εραζομενων την ανο

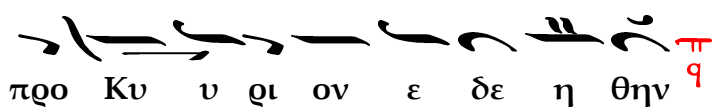

μιαν

Π εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμιεγω εως αν παρελ

θω

Φ ωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προ Κυριον εδεηθην

E κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω π 9

Εντω εκλειειπειν εξεμου το πνευμα μου π 9

και συ εγνωστας τριβους μου π 9

Ενω δωτα αυτη η επορευο μην Δ 9 εκρυ

ψανπα γιδαμοι π 9

Κατενοουνεις τα δεξια και επεβλε

πον Δ 9 και ουκ ηην ο επιγινωσκων με π 9

Απωλετο φυγη απεμου και ουκ εεστινο

εκζητων την ψυχην μου π 9

Εκεεκραξα προς σε Κυρι εειπα Δ 9 συ ει

ηελπισμου μεριισμου ειενγηζωντων π 9

Προσχεσ προς την δεησιν μου ο οτι εταπεινω

θην σφοδρα π 9

Ρυσαι με εκ των καταδιωκωντων με Δ 9 ο ο

τι εκραταιωθησαν υπερεμεεε π 9

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου Δ 9 του εξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμφυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἄγνη, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητέρα Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ

πρεσβεία σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια, ἡ Ἅγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναός, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσαν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἦν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

ᾠχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Μ ε τα το τε χθη ναι αι σε Θε ο νυμ φε ε

 Δε σποι οι να ^ε πα ρε γε ε νου ου ου ε εν να ω

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ου ^υ του α να τρα φη ναι

 εις τα Α γι α των Α γι ω ν ω ως η γι α

 α α σμε ε ε ε νη ^υ το ο τε και αι Γα βρι ι ηλ ^Δ

^{Δι} α πε στα α α λη η προς σε την πα α να μω ω μον

 τρο φην κο μι ι ι ι ζω ω ω ν σοι ^υ τα ου ρα νι ι

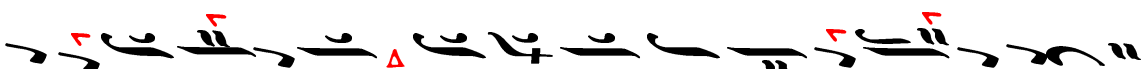

 α πα αν τα ε ξε ε ε στη η η η σαν ^Δ ο ρων

 τα το ο Πνε ευ μα το α γι ι ο ον εν σοι σκη

 η η νω ω ω ω σαν ^υ δι ο α σπι ι λε α μο

 λυ υν τε ^Δ η εν ου ρα α νω ω και αι ε πι ι

 γη ης δο ξα ζο ο ο με ε ε ε νη ^υ Μη η

 η τηρ Θε ε ου ^Δ σω ζε το γε ε ε νο ος η η

^Μ μω ω ω ω ω ω ν ^υ

***

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

ᾠχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς ῶ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σῶ ῶ ῶ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Ἰι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Ἰι υι ε ε Θε ε ῶ
ς ῶ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλ Νη ρ

I δὲ δὲ δη εὐ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ ρ λοι Κυ ρι ρ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κϛ ρ Θε

ου ημων

I δὲ δὲ δη εὐ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ ρ λοι Κυ ρι ρ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και εὐ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δὲ δὲ δη εὐ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ ρ λοι Κυ ρι ι ρ ρ ρ ρ

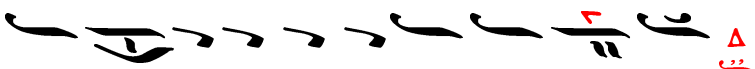

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι θ

Kυ υ ρι ος ει σα κϛ σε ται μϛ εν τω

κε κϛα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κςσοντηςπροσευ χη ης μ8

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μ8 εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μ8 εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα φ

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

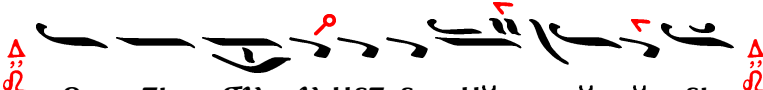

πα σαστας η με ραστηςζω ης μ8

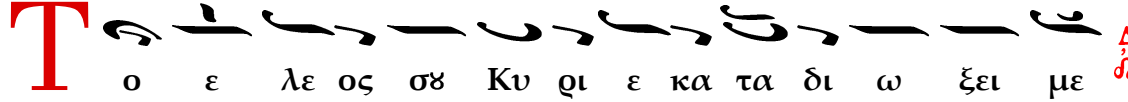
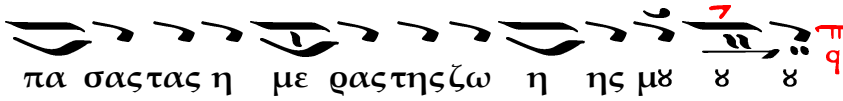
Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

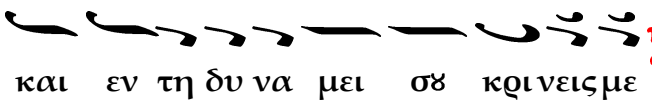

πα σαστας η με ραστηςζω ης μ8

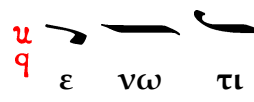

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μᾶ ϝ ϝ ει

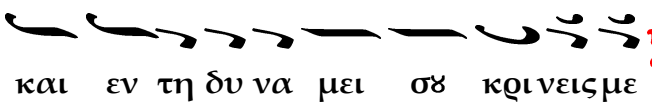
Το ε λε ος σᾶ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρασηςζω η ης μᾶ ϝ ϝ

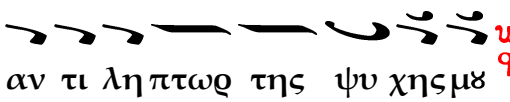

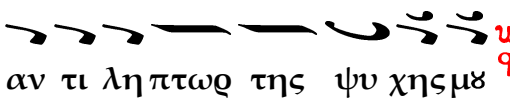
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

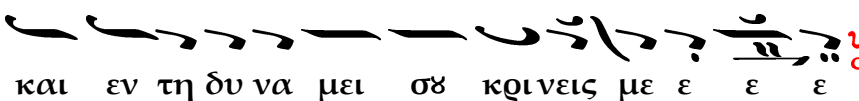
Ἦχος Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σᾶ σω σον με
 και εν τη δυ να μει σᾶ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
 σαι τα ρη μα τα τᾶ στο μα τος μᾶ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σᾶ σω σον με
 και εν τη δυ να μει σᾶ κρινεις με

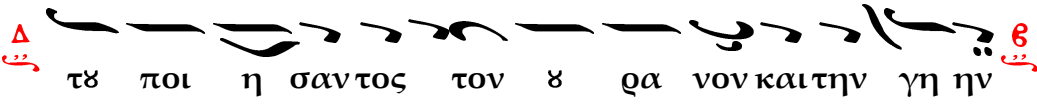
Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
 και ο Κυ ρι ος
 αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μᾶ

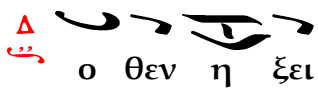
Οθε ος εν τω ο νο μα τι σᾶ σω σον με
 και εν τη δυ να μει σᾶ κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

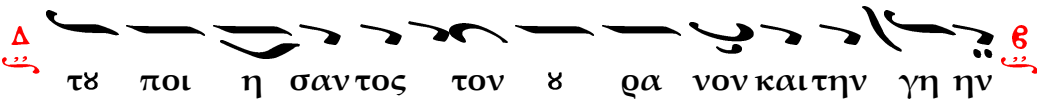
Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ς

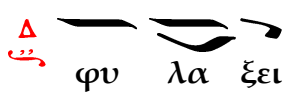
 τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

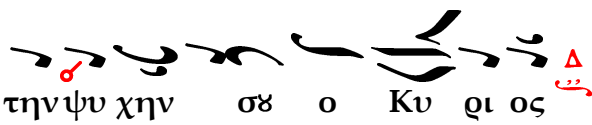
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ο θεν η ξει

 η βο η θει α μα

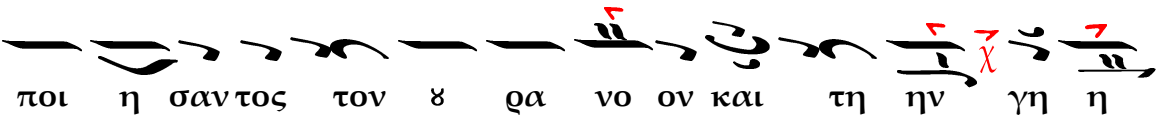
Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ς

 τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυ λα ξει

 την ψυ χην σο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι ς τ ε

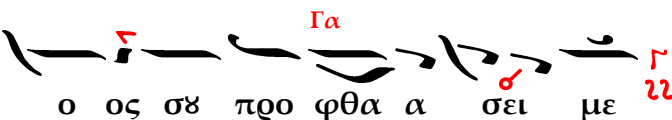
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

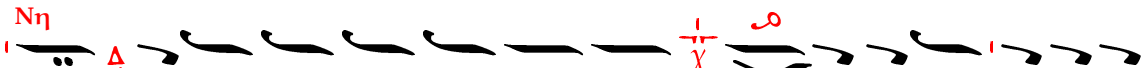
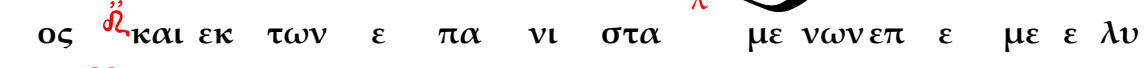

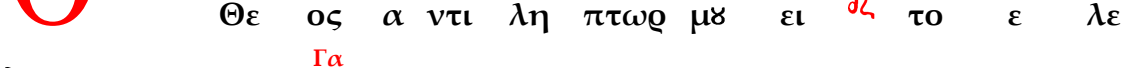
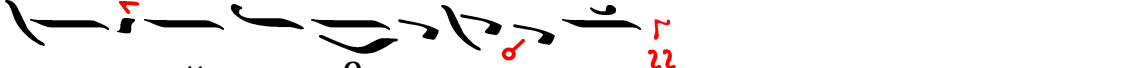
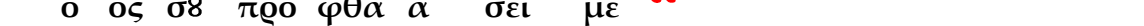
 ην

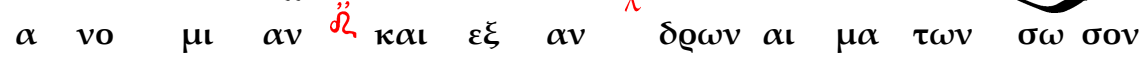

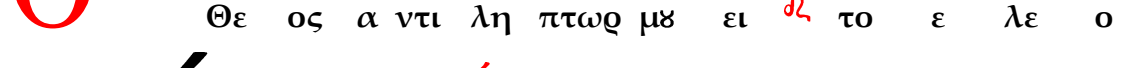

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο ^{Γα} θε ^{Νη} ος α ντι λη πτω ρ μα ^Δ ει ^δ το ε λε

 ο ος σ ε προ φθα α ^{Γα} σει ^ρ με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εκ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^{Γα}
Ο ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα}

Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν δρων αι μα των σω σον
^{Γα}
 με ^{Γα}
Ο ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο
^{Γα}
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Γα}

* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μ' 1-5, 7, 9, 14, 29).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν· καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιάν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη

τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ἡ' 1, 3-11).

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυΐδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεύς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

***

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

A^{Πα}
γαλ λι α σθω ση με ε ρον ο ς ρα νος α
νωω θεν και αι νε φε ε ε ε ε λαι ευ φρο συ νη
ην ρα να α α τω ω ω ω σαν ε πι τα λι αν πα
ρα δο ο ξα με γα λει ει ει α α τθ Θε ς ς
ς ς η η η η μων ι δα γαρ η πυ υ υ λη η
κα τα Α να το λας βλε πθ σα α πο κυ η θει
ει ει σα εκ στειρας α καρ που ε εξ ε πα α γγε
λι ι ι ι ας και τω Θε ω α φι ε ρω θει ει ει
σα α α α εις κα τοι οι οι κη η η σι ιν ση με
ρον εν τω ω να α ω ως α μωμος προσφο ρα
προ σα α α α α γε ε ε ε ται α γαλ λι
α σθω ο Δαυ ι ι ι ιδ κρθ ς ς ων τη ην κιν νυ

υ υ υ ραν ^{π 9} α πε νε χθη σο ονται φη η σι ²² τω Βα
 σι λειπαρ θε ε ε νοι ο πι ι σω α αυ της ^{π 9} αι πλη
 σι ον αυ της α πε ε νε χθη η η σο ο ο ονται ^{π 9} ε
 σω εν τησκη νη η η τϛ Θε ε ς ²² εν δον τϛ ι λαστη
 ρι ι ς α αυ τϛ ²² α νατρα φη ναι ει εις κα τοι οι
 οι οι κη η η η σιν ^{π 9} τϛ προ αι ω νων εκ Πα τρος αρ
 ρευστως γεννη η θε ε εν τος ^{π 9} εις σω τη ρι αν τω ων
 ψυ χω ω ων η η η η μων ^{π 9}

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος [♯] Πα ρ

^{B8} Σ η με ρον ο θε ο χω ρη η τος Να α ος ^{Δ 22} η
 Θε ο το κος εν να ω Κυ ρι ς ^{Πα} προ σα α α
 γε ε ε ε ται ^{π 9} και Ζα χα ρι ας τα αυ την υ υ
 πο δε ε ε χε ε ε ε ται ^{π 9} ση με ρον τα των Α
 γι ων Α γι α α α γαλ λο ονται ^{8♯} και ο χο ρος
 των Α α γγε ε ε λων μυ στι κω ως πα νη γυ ρι ^{Πα}

ι ι ι ζει μεθ ων και η μεις ε ορ τα α α α ζο ον
τες ση η η με ε ε ε ρον συν τω Γα βρι ηλ
ε εκ βο η η η σω ω ω ω μεν χαι ρε Κε χα
ρι τω με νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σθ ο ε
ε χων το ο ο με γα α ε λε ε ο ος

ευ τε παν τε ες οι λα α οι την μο νην α μω
μη η τον εγ κω μι α α α σω ω ω ω μεν
την εκ των Προ φη των προ κη η ρυ υ χθει ει ει σαν
και εν να ω προ σε νε ε χθει ει ει ει σαν την προ
αι ω ω ω ω νων προ ο ρι σθει σαν Μη η τε ε ρα
και επ ε σχα α α των τω ων χρο ο ο νω ων α
να δει ει χθει ει σαν Θε ο το ο ο ο κον Κυ ρι ε
πρε σβει ει ει ει αις α αυ της την ει ρη νη ην σθ
πα ρα α σχθ η η μιν και το με γα α ε λε ε
ο ος

Δόξα. Καὶ νῦν.
Λέοντος μαΐστορος.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε κε πε λα αμψεν η με ε ρα χαρ μο ο ο
συ υ υ υ υ νος και ε ορ τη η πα αν σε βα α α
α α σμι ι ι ος ση μερον γαρ η προ το ο κ Πα αρ
θε ε ε νος και με τα το κον Πα ρ θε ε νο ο ος
μει ει να α α σα εν να ω α γι ι ω ω προ
σα α α α α γε ε ε ε ται και χαι αι ρει Ζα
χα ρι ας ο πρε ε ε σβυς ο γε νε της τσ Προ ο δρο
ο ο μ και βο α α α γη η θο συ υ υ
υ νως ηγ γι κεν η προσ δο κι ι ι α α τω ων θλι
βο με ε ε νω ων εν να ω α γι ω ω

ως α α γι ι α α φι ε ρω θη ναιεις κα τοι

οι οι οι οι κη η η η σιν τϛ ϝ Πα αν τα

α α α α να α α κτος ευ φραι νε ε ε

σθω Ι ω α κειμ ο ο προ ο πα α α α α τωρ

και η Αν να α γαλ λι ι α α σθω ο τι προσ η η

νε ε εγ κα αν Θε ε ε ω ως τρι ε τι ζϛ

σα αν δα μα α λι ιν τη ην α α μω ω μον Δε

ε ε ε ε σποι οι οι ναν μη τε ρες συγ χα

α ρη η τε παρ θε νοι σκιρ τη σα α τε και στει

ραι συ υγ χο ρε ε ε ε ευ σα α α α τε ο τι η

νε ω ω ξε εν η η μιν την ϝ ϝ ρα α νω ω ω

ων βα α σι λει ει ει αν η προ ο ρι σθει ει

σα αν Παν τα α α α α να α α σ σα χαι αι ρε

ε τε ε λα α οι και α γαλ λι α α α α σθε ε

ε ε ε ε ε ε

***

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον, πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἐνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾶ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὦφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

ᾠχος Πάσα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Πα Σ η με ε ρον τα στι ι φη των πι ι στων συ υ υ

νε ελ θο ο ον τα πνευ μα τι κως πανη η η γυ ρι

ι σωω ω ω μεν και την Θε ο παι δα Παρ θε ε

νο ον και αι αι Θε ε ε ο ο το ο ο κον εν να

ω Κυ ρι ι ου ου προ ο ο σα α α γο ο με ε ε

νην ευ σε βως α νε ε ευφη μη η σωω ω ω μεν

την προ ε κλε χθει σαν εκ πα σω ων τω ων γε νε ε

ων εις κα τοι κη τη ρι ον του παν τα α να ακτος Χρι

ι στου ου ου και αι Θε ου ου των ο ο ο ο λων

Κε Παρ θε ε νοι λαμπα δη φο ρου σαι αι αι προ πο ρε

ευ ε ε ε ε σθε της α ει παρ θε νου τι μω ω ω σαι

Πα την σε βα α σμι ι ι ον προ ο ο ο ο ο δον μη **Κε**

τε ε ρε ες λυ πην πα α σα αν α πο ο θε ε με ε ε

ε ναι χαρ μο νι κως συ να κο λου θη σα α τε υ

μουσαιτην Μη τε ρα α του Θε ε ου ου γε ε νο με ε ε
 νη ην και της χα ρας του κο ο σμου ου ου την προ ο
 ξε ε ε ε νον α παντες ου ουνχα αρ μο νι ι κως το
 και αι αι αι αι ρε συν τω αγ γε λω ω ω εκ βο ο
 η η σω ω ω μεν τη κε ε χα α ρι τω ω
 με ε ε νη η τη α ει πρε ε σβεευ ου ου ση υ περ
 τω ων ψυχω ω ων η η η η μω ω ω ω ω

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτικίον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ ἡ με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φωνωσβο η σω μεν
ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις
μὲ τέλος: και ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ
πλη ρω σι ι ις

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ
μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·